

KÖSZÖNET

Budapesten tartotta konferenciáját – november 27-30-ig – a PEARLE*, vagyis az Előadóművészek Munkáltatói Szövetségeinek Európai Ligája, melyet Szövetségünk látott vendégül a MATÁV Zeneházban. Ezúton köszönjük mindazok segítségét és munkáját, akik lehetővé tették, hogy a kulturális vonalon – hazánk Európához történő csatlakozásában – mérőföldkőnek számító konferenciát méltó körülmények között sikerült megrendezni.

Külön köszönet illeti:

- A MATÁV Szimfonikus Zenekar vezetőit, akik székházuk infrastrukturális előnyeivel éppúgy szolgálták a konferencia sikerét, mint tökéletes házigazdaként a vendégek kényelmét.
- A Magyar Zeneművészek Szakszervezetét, akik a lebonyolítás technikai színvonalát és komfortosságát szinkrontolmács-szolgáltatás biztosításával tették mindenki számára érthetővé és élvezhetővé.
- A Művelődési Minisztériumot és a Nemzeti Kulturális Alapot, akik a miniszteri külön keretből járultak hozzá a konferencia európai szintűvé tételéhez.
- Azokat a zenekari igazgatókat, akik fontosnak tartották a megjelenést és a hozzászólást – ezzel is hozzájárulva hazánk, és ezen belül Szövetségünk jó hírének öregbítéséhez éppúgy, mint ahhoz, hogy régióink problémáinak jobb megértése nyomán a megoldásokat nyugat-európai kollégáinkkal közösen találjuk meg.
- A szövetség külföldi referensét, Kovács Gézát, aki az ezt megelőző konferenciákon fáradságot nem kímélve éppúgy képviselte szövetségünket, mint a budapesti ülésszak minden rendezvényén.

pearle*

Performing Arts Employers Associations
League Europe

Előadóművészek Munkáltatói
Szövetségeinek Európai Ligája

A *pearle** az egyetlen olyan, Európát átfogó szervezet, amely az előadóművészek producereinek és menedzsereinek érdekeit képviseli, beleértve színházat, operát, táncművészetet és a zenekaro-

pearle*

– egészség, biztonság, szerzői jogok és még sok minden más
– beszélgetés Rudolf Wolfensbergerrel,
a szervezet ügyvezető elnökével –

– Sajátos módon minket mindig a kultúra unalmas részei érdekelnek: a menedzsment, a szerzői jogok, az egészség, a biztonság, jogi kérdések, munkabérek. Az első években, amikor az európai gazdasági helyzet lélegzetvételnyi szünetet sem hagyott a számunkra, folyamatosan jogi és bérkérdésekkel foglalkoztunk. Fogalmunk sem volt, mi várható, és milyen befolyással lehet a munkánk a szerveztünk számára fontos területekre.

A legunalmasabb, de nagyon hosszan elhúzódó probléma az áruforgalmi adó (közismert nevén ÁFA – a szerk.) volt. Nagyon sokat foglalkoztam vele – először Hollandián belül, aztán egyre tágabb körben. De éppen ebben a témában született meg az első siker: összhangba tudtuk hozni az előadóművészek tevékenységét érintő áruforgalmi adót az Európai Unióhoz tartozó országokon belül. Óriási és fontos kérdés volt ez az Unió számára, mivel a gazdasági közösség országain belül ennek az adónak a mértéke 0 és 35% között volt – óriási eltérésekkel kellett tehát számolnunk. Nagy aránytalanságokat okozott, hogy egyik országban alacsonyabb, másutt magasabb adót kell fizetni, hiszen mindenki az olcsóbb országokban szeret vásárolni. Valójában ez jelenti a gazdaságok egyik központi kérdését. Most ott tart a Közösség, hogy ha nem is uniformizáltatta ezeket a tarifákat, de valamennyire harmonizálnak egymással valahol a 15% és 20% között. Vannak azonban ennél alacsonyabb adóértékek, ami a gyógyszereket, ételeket, italokat bizonyos közszolgálati könyveket illette meg, nem vonatkoztak azonban színházra, zenére. Óriási erőfeszítések árán sikerült elérni, hogy most már a színházat és a zenét is csak ezzel az alacsony, 5%-os forgalmi adóval terhelik. Ez valóban nagy siker volt, és a döntést sok munka, a megfelelő lobbyk megszervezése előzte meg.

– Minden országban kellett lobbyznia?

– Mindenütt, Volt olyan, hogy felhívtam valakit telefonon, mondtam, Hollandiából hívom, mire azt válaszolta: Honnan? Betűzze, kérem! Minden levelet, amit elküldtem, számos barátommal írtam alá Európa legkülönbözőbb országaiból, hogy valóban fontosnak és a közakaratra megfelelőnek látszódjék a kérés. E munka során kiteljesedett a PEARLE* eredeti funkciója: szerveztünk behálózza az egész kontinentet. Egészen prózai, és – ahogy mondtam – unalmas dolgokkal kezdtük ezt a hálózatépítést. Ezek azonban számunkra fontos kérdések voltak és az első munkaévünket ki is töltötte megoldásuk.

Ma már mások vagyunk, másképp is dolgozunk. Itt van például a biztonság kérdése. A muzsikusok általában késő estig, éjjelig dolgoznak. Segítenünk kell olyan törvények kialakításában és meghozatalában, amelyek segítenek abban, hogy a lehető legnagyobb biztonságban tudjanak például hazamenni.

– Mit tud tenni a PEARLE a muzsikusok egészségéért?

– Elképzelhetetlen, hogy a zenekari munka során milyen egészségi problémák keletkezhetnek. A sok üléstől, hangszertartástól milyen kar-, hát- és lábpanaszok alakulhatnak ki. Új terminus is keletkezett: a felkar szó mintájára megalkották a „felláb” fogalmát, mert a combizmok, -izületek és -idegek speciális fájdalom alapján speciális elváltozásokat is regisztráltak, amelynek csak zenekari muzsikusoknál voltak megfigyelhetőek. Egészen új betegség; Angliában diagnosztizálták és ott adtak hírt róla. Hollandiában már az új néven publikálták: „felláb-betegség”. Ennek gyógyításához minden biztonnal idő kell, az azonban biztosnak látszik, hogy elsőként a megfelelő székek kialakításán kell dolgozni. Kimutatható ugyanis, hogy ha például egy hosszabb operát próbálnak heteken át, a brácsások, a kürtösök nagyon megérik. Ezeket a panaszokat mindenképpen késleltetni, enyhíteni kellene, legjobban lenne azonban teljesen megszüntetni őket.

kat. Tagjai az előadóművészek munkáltatóinak nyugat-európai országokban működő fő nemzeti szövetségei, egészen mintegy 250.000.- dolgozót – producereket, igazgatókat, színészeket, énekeseket, táncosokat, muzikusokat, technikusokat, menedzsereket és adminisztratív személyzetet foglal magába.

A **pearle***-t 1991-ben alapították Amszterdamban, ahol a szervezet központja is található.

Feladatai:

* információ- és ötletcsere kölcsönös érdekek alapján

* összegyűjteni és elterjeszteni az európai érdekeltségű információkat és a tagság érdekeit közvetlenül vagy közvetve érintő témákat

* a megfelelő ponton elősegíteni a közös döntéseket

* stratégiai képviselő az Európai Unióval közös érdekeltségű ügyekben tisztségviselők és más fontos tekintélyek révén

* a közös érdekek támogatása a tagok nevében

A **pearle*** napirendjének általános témái magukban foglalják az EU kultúrpolitikáját; az alkalmazottakra vonatkozó törvényhozást – különösen az Európai Szociális Fejlesztés különböző szempontjait; egészségügyi és biztonsági témákat, vámot és pénzalapot, szerzői jogi törvényt, előadói és szomszédjogokat, megfigyelői státusszal a WIPO-n (Világ Intellektuális Vagyományok Szervezetén) belül, és a fejlődő új technológia hatásait az előadóművészetre.

A PEARLE* nyitott a közép- és kelet-európai országok iránt, bízta őket átfogó hazai szervezetek megalapítására és ezen keresztül továbbképzési lehetőségekkel támogatva őket. A **pearle*** együttműködik az európai szintű előadóművész szövetségekkel és a világ bármely táján működő, hasonló munkáltatói szervezetekkel.

A **pearle*** tagsága évente kétszer tart konferenciát, amit mindig valamelyik tagszervezet lát vendégül a saját városában. Egy választott végrehajtó bizottság tervezi ezeket a konferenciákat és más eseményeket, a különböző témák speciális bizottságainak támogatásával.

A **pearle*** teljes tagsága nyitott az Európában létrehozott nemzeti munkáltatói szervezetek iránt, de az újonnan létrejött szervezeteknek megfigyelői státuszt ajánl konferenciáin mindaddig, amíg azok a teljes jogú tagságra alkalmassá nem válnak. A tagok éves hozzájárulást fizetnek a **pearle*** és rendezvényeinek adminisztratív kiadásaira, amelynek mértékét saját szervezeteik üzleti forgalma határozza meg.

Aztán itt vannak a folyamatos stresszből származó problémák: állandó félelem attól, hogy elrontanak valamit, ami megismételhetetlen. Hetente két-három fellépésnél (előadásnál) ez egy idő után az egészség romlásához vezethet. Hatással van a folyamatos stressz az izomrendszerre és máris az előbb elemzett problémánál tartunk. Szélsőséges esetben részleges bénulást, ezzel pedig a munkaképesség elvesztését eredményezheti.

És itt vannak természetesen a fület, a hallást érintő károsodások is. Pontos, jó helyen kijelölt mérésekre van szükség, mielőtt javítani tudnánk a helyzeten.

Sokat hallani például a számítógéppel dolgozókat ért egészségi károsodásokról; a muzikusokról kevesebb szó esik, pedig jelentős mértékben vannak veszélyeztetve. Nem szívesen beszélek róla, de muszáj, különben nem történik javulás. Annál is inkább, mert a piac egyre jobb produkciókat követel – betegen pedig nem lehet jól teljesíteni.

– *Nincsenek erre törvények az EU-n belül?*

– Vannak általános egészségügyi, munka-egészségügyi törvények, de hogy azokat hogyan lehet a muzikusokra is érvényesíteni, a mi dolgunk kitalálni.

– *Számos feladat közül a PEARLE* melyiket tartja legfontosabbnak, legégetőbbnek napjainkban?*

– Mindig adódnak aktuális problémák, amelyeken dolgozunk, nehéz ezt előre meghatározni. Legfontosabb, hogy az Európai Unión belül megtaláljuk és lehetőség szerint megszüntessük azokat a jelenségeket, amelyek számunkra hátrányosak, károsak. Minél kisebbre kell korlátozni azokat a károkat, amelyek minket érnek. Jelenleg fontos projekten dolgozunk a szerzői jogok területén. Tudjuk, hogy ez hosszú folyamat, de hagyunk rá időt: szükség van egy új törvényre, amelyet hozzá szeretnénk írni a 1961-es Római Szerződéshez. Ennek lényege, hogy az élő előadások „termékei” is saját, törvényes szerzői és szomszédjoggal* rendelkezzenek.

– *Nem lesznek akkor kalóz CD-k?*

– Nehéz kérdés, hiszen mi az előadóművészek jogait tudjuk rendezni – ha tudjuk. A konferencián külön napirendi pont lesz a fantomzenekarok, az illegális névhasználat kérdése. A hanghordozókat gyártó cégeknek is megvannak a maguk nemzetközi szervezetei, de úgy érzékeljük, hogy konkrét koncepció nélkül dolgoznak. Tudomásunk szerint volt már szó a kalóz CD-kről, de minden előkészítés, másokkal való előzetes egyeztetés nélkül. Azt sem tudjuk egyelőre felmérni, mennyi kár keletkezik az ilyen kiadványok révén.

A harmadik fontos terület számunkra jelenleg Közép- és Kelet-Európa kérdése. Több éves folyamat, hogy ezek az országok meggyőződjenek arról, milyen fontos egy ilyen hálózat léte, ahol a közös érdekek alapján az emberek megtalálják egymást, beszélgetnek egymással, érdekeiket megjeleníthetik.

– *Mit gondol, a PEARLE* által érintett területek közül melyik az, ahol Kelet-Európának, Magyarországnak még a legtöbb a tennivalója?*

– Magyarország néhány éve már tudomásul vette e szervezet szükségességét és ma már észrevehető, ennek szellemében történnek itt is a dolgok. Ugyanúgy, ahogy – hasonlóan Csehországhoz, Lengyelországhoz és más népekhez – fontosnak érzi az Európai Uniót, annak rendszerét és normáit. Ez fontos nekünk. Ezek az országok, az ott élő kollégáinkkal együtt fontosak számunkra is.

– *Mi az, amiben leginkább érezhető még távolságunk az EU-tól ezen a területen?*

– Minden országban újnak tetszik még a munkáltatók fogalma. Ez nemcsak egy közvetítő a kulturális minisztérium és munkavállalók között, hanem önálló, saját felelősséggel és kompetenciákkal rendelkező réteg. Az ilyen felfogás egyfajta új szellemiséget követel. Néhány éve, amikor itt jártam és megkérdeztem, van-e a zenekaroknak valamilyen szervezetük, azt válaszolták, hogy természetesen van. Arra a kérdésre, hogy beletartoznak-e a munkáltatók, szintén igen volt a válasz. És amikor megkérdeztem, hogy hova, milyen szervezethez tartoznak a muzikusok, arra az volt a válasz, hogy ők is ehhez a szervezethez. Akkor még nem különült el határozottan a munkaadók és munkavállalók fogalma, ami Nyugaton bizony nagyon fontos, még ha a különböző országokban nem is olyan régi keletű ezen a területen. A munkavállalóknak megvannak a maguk kapcsolataik, amelyeken keresztül szándékaikat érvényesíthetik. A munkáltatóknak azonban nincs. A munkavállalói helyzet nem új keletű. Új szerep azonban a munkáltatóé.

Magyarországon már kialakultak ezek az új szerepkörök. Másutt azonban még nagyon tanácstalanok a kollégáink, amikor ilyen kérdésekre kell válaszolniuk. Éppen a mi

* Szomszédjog: a szerzői jogokhoz kapcsolódó jogok. Pl.: felhasználói jog, jogdíj, stb.

Napirend - Válogatás a tanács- kozás témái közül

– A konferencia forgatókönyvét gyakorlatilag már a júniusi Helsinki tanácskozáson összeállították. Kijelölték a különös figyelemmel megvitatandó témákat. Ezek közül néhányat nagytitkos alá helyezzünk a Zenekar hasábjain is. Vannak állandó napirendi pontok, mint például a különböző, a **pearle*** munkáját kiegészítő profilú európai szervezetekkel való kapcsolatfelvétel illetve kapcsolattartás, az azokban éppen aktuálisan tárgyalni kívánt témák ismertetése jelent.

Tekintettel arra, hogy a konferencia jegyzőkönyve magyarul is hozzáférhető lesz az érdeklődők számára, most csak a főbb témaköröket ismertetjük, néhány részletesebb beszámolóval kiegészítve.

November 27., 14.00

1. Megnyitó

Ülésvezető: Thomas Nyh, a PEARLE Végrehajtó Bizottságának tagja

2. Hidak vagy falak. Előadóművészet Nyugat- és Kelet-Európában

* A résztvevők üdvözlése.

Popa Péter, a Magyar szimfonikus Zenekarok Szövetségének elnöke

3. Az első kör. Az összes kelet-európai (nem magyar) résztvevő bemutatása.

November 28.

4. A Kelet/Nyugat vita folytatása.

5. Az előző találkozó jegyzőkönyve

* Az 1997. június 6. és 8. között Helsinkiben tartott, 13. PEARLE konferencia jegyzőkönyvének megvitatása.

* Az 1997. november 6-án érvényes taglista.

6. Európai Unió: folyamatban lévő intézkedések és döntések

7) Európai Unió: munkakapcsolatok

8. Európai Unió: kultúrpolitika

* Új kultúrprogram az Európai Unióban, és áttörés a döntéshozatal véghezvitelében:

* A tagállamoknak eljuttatott kérdőív az Európai Unió kulturális együttműködéséről.

* Kulturális együttműködés. Közlemény arról, hogy a tagállamok hozzájárulnak az Európai Unió egyetlen kultúr-

feladatunk, hogy segítsünk a döntésben. Nagyfokú bizonytalanságot tapasztalva megmondhatjuk, hogy milyen irányba tanácsos lépni, mit kell még ahhoz tenni, hogy a rendszer az európaival kompatibilis legyen. Ennek alapfeltétele természetesen, ha az illető ország érdeklődik szervezetünk iránt, elfogadja elvárásait és valóban arra törekszik, hogy taggá váljon. Gyakran azért nem tudnak eleget tenni bizonyos elvárásoknak, mert nem ismerik eléggé, nem világos számukra a különbség a saját és a többi ország törvényei, szokásai között. Ez nem is megy egyik napról a másikra.

– Felmerült-e az a probléma a PEARLE* ülései során, hogy ha végképp teljesen szabaddá és átjárhatóvá válik az európai piac, a muzsikuskok kötöttségek nélkül vállalhatnak bárhol munkát, nem tűnik-e majd el a nagy szimfonikus zenekarok eddig még meglévő, saját, egyéni hangzása, stílusa?

– Nem gondolom, hogy teljesen eltűnhetnének; amelyik együttes ezt fontosnak tartja, az megőrizheti saját karakterét, hiszen belátása szerint foglalkoztathat külföldieket, ha akar. Ha nem akar, nem foglalkoztat. Rengeteg CD-felvétel jelenik meg, ha piacot akarnak szerezni ezeknek, gondoskodni kell arról, hogy az előadók valami egyedit, csak rájuk jellemzőt is produkálni tudjanak. Az azonban, hogy fennállhat ennek veszélye, a harsányan, kisebb érzékenységgel játszó amerikai zenekarok is igazolják. Európában ennek azért még nincs akkora piaca – még mindig inkább a zene, mint a hangereő hódít a „fogyasztók” körében.

Vannak tehát pontok, amikor azt kell mondanunk: ez már nem a mi feladatunk; más felelőssége, vagy a piac saját hatókörébe tartozik. Számos dologban van azonban tenivalónk, és valóban úgy van, hogy egyetlen siker után sem pihenhetünk meg, mert azonnal előkerül egy újabb feladat, amiért előlről kell kezdeni a munkát.

Egyedi fejlődés, közös gondok

(részlet Popa Péter megnyitó beszédéből)

...A PEARLE mostani konferenciáján mi – a Magyar Szimfonikus Zenekarok Szövetsége – elsősorban tanulni szeretnénk. Információkat szeretnénk kapni, okulni szeretnénk az önök tapasztalataiból, mert el akarjuk kerülni azokat a zsákutcákat, akadályokat, amelyeket Önök, a nyugat-európai szervezetek vezetői már megjártak, de szeretnénk megőrizni azt a sajátosságos előnyünket is, hogy nálunk irreverzibilis módon még nincs elrontva semmi...

Igen nagy büszkeség számunkra, hogy Önök itt vannak, és engedjék meg, hogy büszkék legyünk magunkra is azért, hogy szövetségünk mindenki által elismerten úttörő munkát végzett.

- * Régióinkban elsőként szerveződött,
- * nem csupán fantomszervezet,
- * jelen vagyunk kuratóriumokban, döntések előkészítésében,
- * megteremtettük saját, kéthavonta megjelenő negyvenoldalas orgánumunkat, a Zenekar c. újságot,
- * elsőként orientálódtunk európai szervezetbe és
- * elsőként láthatjuk vendégül Önöket.

...

Az önök országaiban – kedves nyugat-európai vendégeink – gyakorlatilag töretlen volt az a fejlődés, amit minálunk oly sokszor megállított a történelem, és fejlődni akarásunk sokszor életben maradási küzdelemmé változott. Így végeredményben Önök is tanulhatnának tőlünk, hisz' túlélési technikákban mesterekké váltunk az idők során, ugyanakkor nem kívánom, hogy Önöknek az ilyen technikára valaha is szükségük legyen. Tapasztalataink kölcsönös kicserélése után remélhetőleg inkább az új, a XXI. század kihívásaiból fakadó problémák közös megoldására tudunk figyelni.

Mi tudjuk, hogy az európai érdekkör keleti bővülése Önöknél milyen problémákat okoz a gazdaságban, a munkaerőpiacon vagy éppen a mezőgazdasági termékek piacán. Önöknek is tudniuk kell azonban, hogy miközben lelkesen menetelünk a „Kánaán” felé, nekünk sem túl rózsás a helyzetünk, hiszen számos olyan területet kell feladnunk, amire eddig még szerénységünk ellenére is büszkék lehetünk.

Konferenciánk nem vállalkozhat arra, hogy a jogi, gazdasági, katonai harmonizáció magasrendű problémáit megoldja. Ha azonban sikerül valami eredményt elérni a saját

programjához, felszólítás hozzájárulásunk közlésére.

* A Maastrichti Szerződés új záradéka az Amszterdami Szerződés után:

„Cselekedeteiben a Közösség számításba veszi a kulturális szempontokat e szerződés más rendelkezései mellett, különösen ami kulturái sokféleségének elismerését és támogatását illeti.”

November 29.

9. Szociális ügyek

10) Szerzői jogi ügyek

11) Fantomzenekarok CD-felvételei.

(A téma bővebb kifejtését lásd „Az írott szabályokat néha talán át lehet hágni...” című cikkben aoldalon.)

12. Zajsztint a szimfonikus zenekarokban

Mint arról már korábban értesülhettünk, ez év tavaszán nemzetközi konferencia foglalkozott York városában a zeneészek egészségi állapotával és problémáival. Ezt a munkát folytatva a helsinki konferencián az a döntés született, hogy a PEARLE összegyűjti a problémával kapcsolatos létező adatokat – az eddig már publikáltakat és a még nem nyilvánosakat. A kutatásokat (zajsztint-mérések és hallás-vizsgálatok) egyébként az Európa Tanács is jelentős összeggel támogatja.

A mérések és vizsgálatok megkezdése egyébként a dolgozók tiltakozásai nyomán keletkeztek.

1986-ban az Európai Unió belüli a megjelölt határértékek az alábbi intézkedéseket tették kötelezővé:

90dB vagy annál magasabb érték esetén a halláskárosodást megelőző óvintézkedéseket kell bevezetni. 85 és 90dB között a munkásokat informálni kell a veszélyről és kísérletet kell tenni a zajártalom terjedésének megakadályozására. Néhány tagállam ezt már 85dB esetén is feltétlenül szükségesnek tartja.

– Magyarországon 85dB a küszöbérték! (Szerk.) –

140dB már visszafordíthatatlan károsodást idéz elő a fülben, legyen az a zaj bármily rövid időtartamú. Itt nincsenek adatok a zenekarokban észlelhető zajokról. Ezek mérése költséges kutatás, mivel az adatok függenek a művektől, a hangszerektől, attól, hogy ki mennyi időt tölt el a többi hangszer közelében, és számos más, sokféle módon variálható tényezőtől.

Mára azonban rendelkezésünkre áll-

területünkön, azzal másoknak is megoldási példát adhatunk. Eredményt pedig csak közös célokkal, közös problémák megoldásával lehet elérni.

Mik a közös problémák? Akadnak bőven.

* Az ad hoc zenekarok kérdése. Míg a stabil, professzionális zenekaroknak számos munkaügyi, jogi, egészségügyi, biztosítási, adózási problémát kell megoldaniuk, addig egy-egy alkalomra, turnéra, fesztiválra, CD-re verbuvált zenekar e terhek legnagyobb részét alól mentesül, így a versenypályán tisztességtelen előnyhöz juthat, esetenként nemcsak más zenekarok hangszereit használva, de még nevüket is eltulajdonítva.

* Ugyanilyen közös probléma a kommercializálódás, a zenei „fast food” igénytelenséget ösztönző hatása is. Ez ellen már nem olyan egyszerű pusztán adminisztratív eszközökkel harcolni, hosszú távon itt csak a zenei nevelés ízlést formáló eszközeiben bízhatunk.

Mi lehetne a közös cél? Az összeurópai kultúra védelme, amelynek határoktól függetlenül mindannyian részesei vagyunk. E kultúra fennmaradása és megóvása érdekében vannak közös céljaink: mindent kiszűrni, ami sérti az európai tradíciókat, ami hitelrontó, ami sekélyesít, és ami csupán az anyagi profitra koncentrál....

Ez az a közös cél, amelyre itt most szövetkezhetünk és amik eléréséhez végül is előtűnik áll a ma kezdődő konferencia éppúgy, mint az egész XXI. század. Elég idő lesz tehát ahhoz, hogy az igazán jó megoldásokat megtaláljuk.

(A beszéd többi részét, valamint Striker Sándor előadását lásd a kultúra mai helyzetéről és finanszírozásáról szóló „A szegény embernek tökéletesnek kell lenni” című cikkben, a 13. és a 14. oldalon.)

Hallásunk=egészségünk jövője...

Alison Wright Reid egészségügyi és biztonsági szakértő aggodalmainak ad hangot a nagyobb angol zenekarokban uralkodó zajsztint miatt és lépéseket javasol, amelyek segítségével közösen meg tudnak birkózni a problémával:

Napjaink súlyos problémája a zenekarokban uralkodó zajsztint. Önök közül néhányan már olyan tanulmányokat olvashattak, mások pedig megbízást adtak olyan tanulmányok írására, amelyek azt mutatják, nincs miért aggódnunk. Sajnos azonban sok tanulmány csak a felét fedi fel az igazságnak – egyesek például 3 decibelben határozzák meg az elfogadható küszöböt, mások a 10 decibelt is túl alacsonynak tartják.

Hogyan alakulhatnak ki ilyen eltérések? Sok mérést az emberek fülétől távol végeztek el. Közelebb vagy saját hangszeredhez, mint bárki más – a rézfúvós előtt ülő brácsás például az öt érző zaj 50%-át saját hangszertől kapja. Ez ellentmondásos érzés, mivel a rézfúvósok soha nem panaszkodnak a magas hangokra, de sokukban mégis ilyen sérelmekre utalnak a pszichológiai vizsgálatok. A tény ugyanis az, hogy a megbízható mérési pontok távol vannak maguktól a rezgésektől (például a trombitásoktól), akik pedig folyamatosan a legmagasabb zajsztintnek vannak kitéve – annyira, hogy olyan halláskárosodást szenvedhetnek, amilyen egy átlagos ipari munkás esetében is elfogadhatatlan.

A hagyományos teljes idejű (azaz profi) szimfonikus zenekaroknak tenni kell valamit azért, hogy a zajsztintről szóló törvényei alkalmazkodjanak az Egyesült Királyság és az Európai Unió törvényeihez.

Az Egészségügyi és Biztonsági Bizottság tisztában van azzal, hogy ezt az akciót a jelenlegi helyzetnek megfelelően kell korrigálni. Megértik, hogy az intézkedések nehézségeket vonnak maguk után és készek arra, hogy megértőek legyenek. De úgy gondolják, hogy az ügyben sokat lehet tenni és várják, hogy történjék is valami.

Egészen pontosan három megoldásra váró dolog van. Először is feltárni a lehetséges veszélyeket; másodsor elemezni ezeket; harmadszor informálni a muzikusokat a veszélyről és kiképezni őket a védőmérések használatában. Mindegyiknek vannak járulékos problémái: